

z dnia 26 września 2002 r.

o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady administrowania obrotem towarami z zagranicą.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do obrotu towarami z zagranicą w takim zakresie, w jakim obrót ten jest uregulowany odrębnymi przepisami prawa oraz umowami międzynarodowymi, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) „towar” — rzecz ruchomą oraz energię, będące przedmiotem obrotu towarowego z zagranicą;
- 2) „obróć towarami z zagranicą” — przywóz towarów na polski obszar celny lub wywóz towarów z polskiego obszaru celnego niezależnie od sposobu ich przemieszczania przez granicę;
- 3) „kontyngent” — określoną ilość lub wartość towaru, która może być przywieziona na polski obszar celny lub wywieziona z polskiego obszaru celnego w oznaczonym czasie;
- 4) „transza” — określoną, maksymalną lub minimalną, ilość lub wartość towarów, na jaką może być udzielone pozwolenie;

- 5) „okres odniesienia” — okres poprzedzający złożenie wniosku o udzielenie pozwolenia;
- 6) „importer lub eksporter tradycyjny” — osobę krajową, która dokonywała obrotu z zagranicą towarem objętym kontyngentem lub kontyngentem taryfowym w rozumieniu Kodeksu celnego, w określonej minimalnej ilości lub o określonej minimalnej wartości, w okresie odniesienia;
- 7) „importer lub eksporter nietradycyjny” — osobę krajową, która nie dokonywała obrotu z zagranicą towarem objętym kontyngentem lub kontyngentem taryfowym w rozumieniu Kodeksu celnego, w określonej minimalnej ilości lub o określonej minimalnej wartości, w okresie odniesienia;
- 8) „kwota gwarantowana” — określoną ilość lub wartość towarów zagwarantowaną dla importerów lub eksporterów nietradycyjnych;
- 9) „Porozumienie WTO” — Porozumienie ustanawiające Światową Organizację Handlu (WTO), sporządzone w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 98, poz. 483, z 1996 r. Nr 9, poz. 54 i Nr 32, poz. 143 oraz z 1998 r. Nr 34, poz. 195);
- 10) „osoba krajowa” — osobę w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 Kodeksu celnego.

Art. 3. Obrót towarami z zagranicą jest wolny od ograniczeń i dozwolony każdemu na równych pra-

wach, chyba że przepisy ustaw lub umowy międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, stanowią inaczej.

Art. 4. 1. Środkami administrowania obrotem towarami z zagranicą są:

- 1) automatyczna rejestracja;
- 2) kontyngent;
- 3) zakaz;
- 4) dopłata do wywozu;
- 5) opłata wywozowa.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, są ustanawiane na czas określony.

Art. 5. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 2

Automatyczna rejestracja

Art. 6. Automatyczna rejestracja polega na rejestracji obrotu towarami z zagranicą przez organ celny albo obowiązku uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z uwzględnieniem ust. 2, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może, w drodze rozporządzenia, ustanowić automatyczną rejestrację.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji może nałożyć na osoby dokonujące obrotu towarami z zagranicą obowiązek uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów, określając równocześnie termin, od którego należy składać i rozpatrywać wnioski o udzielenie pozwolenia.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może biec od dnia ogłoszenia rozporządzenia o ustanowieniu automatycznej rejestracji, z tym że organ udzielający pozwoleń udziela ich od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

3. W ramach automatycznej rejestracji pozwolenia są udzielane przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski zgodnie z kolejnością ich otrzymania przez organ udzielający pozwoleń;
- 2) pozwolenie jest udzielane na wnioskowaną ilość lub wartość towarów;

3) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 39 ust. 3.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, nakładając na osoby dokonujące obrotu towarami z zagranicą obowiązek uzyskania pozwolenia, może równocześnie określić dodatkowe warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia, a także dodatkowe dokumenty i informacje, które powinny być dołączone do wniosku.

5. Określając dodatkowe warunki oraz dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, koniecznością zabezpieczenia interesów państwa lub bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki, nakładając na osoby dokonujące obrotu towarami z zagranicą obowiązek uzyskania pozwolenia, może równocześnie określić przypadki, zgodnie z ust. 7, w których obrót ten nie wymaga uzyskania pozwolenia.

7. Określając przypadki, w których obrót towarami z zagranicą nie wymaga uzyskania pozwolenia, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia właściwości towarów, ich przeznaczenie, specyfikę obrotu tymi towarami z zagranicą lub potrzebę uproszczenia procedury.

Art. 9. 1. Jeżeli w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 7 ust. 1, nie został nałożony obowiązek uzyskania pozwolenia, przyjęcie zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu lub procedury wywozu jest jednoznaczne z zarejestrowaniem przez organ celny faktu dokonania obrotu z zagranicą towarem objętym automatyczną rejestracją.

2. Organy celne przekazują informacje o dokonanym obrocie z zagranicą towarami objętymi automatyczną rejestracją.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, mając na względzie sprawny obieg informacji, o których mowa w ust. 2, określi, w drodze rozporządzenia, tryb ich przekazywania, organy, którym te informacje są przekazywane, a także sposób rejestrowania towarów objętych automatyczną rejestracją.

Rozdział 3

Kontyngent i zakaz

Art. 10. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z uwzględnieniem ust. 3, w przypadkach, o których mowa w ust. 2, albo w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach może, w drodze rozporządzenia, ustanowić kontyngent, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wobec państw będących stronami Porozumienia WTO, kontyngent jest ustanawiany wyłącznie zgodnie z zasadami jego stosowania określonymi w Porozumieniu WTO i, odpowiednio, w przypadkach gdy:

- 1) jest to niezbędne do zapobieżenia lub złagodzenia zasadniczego niedoboru środków żywności lub innych produktów o podstawowym znaczeniu dla kraju;
- 2) jest to niezbędne do stosowania norm lub przepisów dotyczących klasyfikacji, kwalifikowania lub marketingu produktów stanowiących przedmiot handlu międzynarodowego;
- 3) dotyczy to obrotu wszelkimi produktami rolnymi lub produktami rybołówstwa i jest to niezbędne do funkcjonowania programów rządowych służących:
 - a) ograniczeniu ilości podobnego produktu produkcji krajowej, którego znacząca sprzedaż lub produkcja została dozwolona lub jeżeli nie istnieje znacząca produkcja krajowa tego towaru, a towar importowany jest jego bezpośrednim substytutem, bądź
 - b) likwidacji czasowej nadwyżki podobnego produktu produkcji krajowej niezależnie od wielkości produkcji krajowej tego produktu, gdy towar importowany jest jego bezpośrednim substytutem, poprzez udostępnienie tej nadwyżki pewnym grupom konsumentów krajowych nieodpłatnie lub po cenach niższych od aktualnych cen rynkowych, bądź
 - c) ograniczeniu ilości dozwolonej produkcji każdego produktu pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego, którego produkcja jest bezpośrednio zależna, całkowicie lub głównie, od surowca importowanego z powodu nieznaczącej krajowej produkcji takiego surowca;
- 4) jest to konieczne do zapewnienia równowagi bilansu płatniczego w rozumieniu Porozumienia WTO;
- 5) jest to konieczne do ochrony zasad współzycia społecznego;
- 6) jest to konieczne do ochrony życia lub zdrowia ludzi, zwierząt, ochrony roślin lub środowiska;
- 7) dotyczy to obrotu z zagranicą złotem, srebrem lub platyną;
- 8) jest to konieczne do zapewnienia przestrzegania ustaw i przepisów wykonawczych niepozostających w sprzeczności z postanowieniami Porozumienia WTO, łącznie z ustawami i przepisami dotyczącymi regulacji obrotu z zagranicą, utrzymania monopolu, ochrony własności intelektualnej;
- 9) dotyczy to produktów pracy więźniów;
- 10) jest to konieczne do ochrony dóbr kultury mających wartość artystyczną, historyczną lub archeologiczną;
- 11) dotyczy to zachowania wyczerpywalnych zasobów naturalnych;
- 12) jest to konieczne do wykonania zobowiązań wynikających z międzynarodowych porozumień towarowych;

- 13) jest to konieczne w celu ograniczenia wywozu surowców pochodzenia krajowego, niezbędnych do zapewnienia podstawowej ilości tego surowca krajowemu przemysłowi przetwórczemu;
- 14) jest to istotne przy nabywaniu lub dystrybucji produktów, których odczuwa się powszechny lub lokalny niedobór, pod warunkiem że zostanie zachowana zasada, że wszystkie strony Porozumienia WTO mają prawo do udziału w międzynarodowych dostawach takich produktów, zaś kontyngent niezgodny z innymi postanowieniami Porozumienia WTO zostanie zniesiony, gdy tylko okoliczności, które spowodowały wprowadzenie kontyngentu, przestaną istnieć;
- 15) jest to uzasadnione względami porządku społecznego lub bezpieczeństwa publicznego;
- 16) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa;
- 17) wystąpiła klęska żywiołowa;
- 18) służy to wypełnieniu zobowiązań wynikających z Karty Narodów Zjednoczonych do utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

3. W zakresie towarów rolno-spożywczych rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, może równocześnie określić dodatkowe warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia, a także dodatkowe dokumenty i informacje, które powinny być dołączone do wniosku.

5. Określając dodatkowe warunki, dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, koniecznością zabezpieczenia interesów państwa lub bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, może określić przypadki, zgodnie z ust. 7, w których obrót towarami z zagranicą nie wymaga uzyskania pozwolenia.

7. Określając przypadki, w których obrót towarami z zagranicą nie wymaga uzyskania pozwolenia, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia właściwości towarów, ich przeznaczenie, specyfikę obrotu tymi towarami z zagranicą lub potrzebę uproszczenia procedury.

Art. 11. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając kontyngent, określi sposób jego rozdysponowania zgodnie z art. 12.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu stosownie do art. 12 ust. 1 pkt 1, może określić wielkość transzy.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu stosownie

do art. 12 ust. 1 pkt 2 i 3, określi terminy składania i rozpatrywania wniosków o udzielenie pozwolenia.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu stosownie do art. 12 ust. 1 pkt 3, określi okres odniesienia, kwotę gwarantowaną oraz minimalną ilość lub wartość towarów, którymi obrót z zagranicą w okresie odniesienia jest warunkiem uznania za importera lub eksportera tradycyjnego.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu stosownie do art. 12 ust. 1 pkt 3, może określić wielkość transzy dla importerów nietradycyjnych.

Art. 12. 1. Rozdysponowania kontyngentu dokonuje się w jeden z następujących sposobów:

- 1) według kolejności otrzymania wniosków;
- 2) proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych;
- 3) proporcjonalnie do wartości obrotów zrealizowanych przez osobę wnioskującą.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu może określić inny niż określony w ust. 1 sposób rozdysponowania kontyngentu, polegający na łączeniu sposobów, o których mowa w ust. 1, lub wybranych spośród nich elementów.

Art. 13. 1. Rozdysponowanie kontyngentu według sposobu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, polega na udzieleniu pozwolenia przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski zgodnie z kolejnością ich otrzymania przez organ udzielający pozwoleń;
- 2) wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać kontyngentu;
- 3) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;
- 4) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 39 ust. 3.

2. Rozdysponowanie kontyngentu według sposobu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, polega na udzieleniu pozwolenia przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski, otrzymane przez organ udzielający pozwoleń, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 3;
- 2) wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać kontyngentu;
- 3) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach nie przekracza kontyngentu, wnioski te są uwzględniane;
- 4) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach przekracza kontyn-

gent, kontyngent ten jest rozdysponowywany proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych, a wynik zaokrągla się do drugiej cyfry po przecinku;

- 5) jeżeli pozwolenie ma być udzielone na przywóz lub wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 4, zaokrągla się w dół do najbliższej liczby całkowitej;
- 6) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;
- 7) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 39 ust. 3.

3. Rozdysponowanie kontyngentu według sposobu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3, polega na udzieleniu pozwolenia przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski, otrzymane przez organ udzielający pozwoleń, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 3;
- 2) wielkości określone we wniosku złożonym przez importera lub eksportera tradycyjnego nie mogą przekraczać kontyngentu pomniejszonego o kwotę gwarantowaną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 4;
- 3) wielkości określone we wniosku złożonym przez importera lub eksportera nietradycyjnego nie mogą przekraczać kwoty gwarantowanej;
- 4) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach złożonych przez importerów lub eksporterów tradycyjnych nie przekracza kontyngentu pomniejszonego o kwotę gwarantowaną, wnioski te są uwzględniane;
- 5) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach złożonych przez importerów lub eksporterów tradycyjnych przekracza kontyngent pomniejszony o kwotę gwarantowaną, kontyngent ten jest rozdysponowywany na rzecz importerów lub eksporterów tradycyjnych proporcjonalnie do ich udziału w sumie wielkości obrotów zrealizowanych w okresie odniesienia, a wynik zaokrągla się do drugiej cyfry po przecinku;
- 6) jeżeli pozwolenie ma być udzielone na przywóz lub wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 5, zaokrągla się w dół do najbliższej liczby całkowitej;
- 7) kontyngent jest rozdysponowywany na rzecz importerów lub eksporterów nietradycyjnych do wysokości kwoty gwarantowanej, według kolejności złożenia kompletnych wniosków;
- 8) wielkości kontyngentu nierozdysponowane na rzecz importerów lub eksporterów tradycyjnych powiększają kwotę gwarantowaną i są rozdysponowywane na rzecz importerów lub eksporterów nietradycyjnych, według kolejności złożenia kompletnych wniosków;

- 9) w przypadku niezłożenia wniosków przez importerów lub eksporterów tradycyjnych kontyngent jest rozdysponowywany w całości na rzecz importerów lub eksporterów nietradycyjnych, według kolejności złożenia kompletnych wniosków;
- 10) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;
- 11) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 39 ust. 3.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2, albo w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach, może, w drodze rozporządzenia, ustanowić zakaz obrotu towarami z zagranicą, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wobec państw będących stronami Porozumienia WTO zakaz jest ustanawiany wyłącznie zgodnie z zasadami jego stosowania, określonymi w Porozumieniu WTO i, odpowiednio, w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając zakaz, może określić procedury celne oraz normy ilościowe lub wartościowe, których zakaz nie dotyczy.

Rozdział 4

Dopłata do wywozu i opłata wywozowa

Art. 15. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w przypadkach uzasadnionych polityką rolną, mając na względzie kształtowanie się cen światowych, może, w drodze rozporządzenia, ustanowić dopłatę do wywozu niektórych towarów rolnych, określając w szczególności rodzaj towaru, jego wymagania jakościowe, maksymalną ilość towaru, jaka może być wywieziona z dopłatą, wysokość środków finansowych przeznaczonych na dopłaty do wywozu oraz kierunki wywozu towarów.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określi:

- 1) stawkę dopłaty do wywozu albo
- 2) przetarg jako sposób ustalenia stawki dopłaty do wywozu.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, ustanawiając stawkę dopłaty do wywozu, określi terminy składania i rozpatrywania wniosków o udzielenie pozwolenia.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, określając przetarg jako sposób ustalenia stawki dopłaty do wywozu, może określić termin przeprowadzenia przetargu.

Art. 16. Kwotę dopłaty do wywozu towaru rolnego ustala się jako iloczyn stawki dopłaty oraz ilości wywiezionego towaru.

Art. 17. Przetarg, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 2, przeprowadza Prezes Agencji Rynku Rolnego.

Art. 18. 1. Ogłoszenie o przetargu określa w szczególności:

- 1) ilość towaru objętego przetargiem;
- 2) minimalną ilość towaru, której może dotyczyć oferta;
- 3) maksymalną stawkę dopłaty;
- 4) termin i miejsce składania ofert;
- 5) szczegółowe warunki, jakie powinna spełniać oferta;
- 6) wysokość, formy i termin wniesienia wadium;
- 7) termin rozstrzygnięcia przetargu.

2. Ogłoszenie o przetargu:

- 1) wywiesza się w siedzibie Agencji Rynku Rolnego i w jej oddziałach terenowych;
- 2) zamieszcza się na stronach internetowych Agencji Rynku Rolnego oraz ogłasza się w środkach masowego przekazu.

Art. 19. 1. Ofertę przetargową składa się, w zapieczętowanych kopertach, w terminie i miejscu określonym w art. 18 ust. 1 pkt 4.

2. Oferta zawiera:

- 1) oznaczenie osoby krajowej składającej ofertę, jej siedziby lub miejsca zamieszkania oraz adres;
- 2) powołanie się na ogłoszenie o przetargu;
- 3) informację o ilości towaru, który ma być przedmiotem wywozu;
- 4) proponowaną stawkę dopłaty do wywozu.

3. Oferty złożone nie podlegają wycofaniu.

Art. 20. 1. Przetarg wygrywają osoby, które zaproponowały najniższe stawki dopłaty.

2. Jeżeli co najmniej dwie osoby zaproponowały tę samą najniższą stawkę, a ilość towarów objętych ich ofertami przekracza ilość towarów będących przedmiotem przetargu, Prezes Agencji Rynku Rolnego dokonuje redukcji ilości towarów, których dotyczą te oferty, proporcjonalnie do ilości towarów zgłoszonych w poszczególnych ofertach.

3. Prezes Agencji Rynku Rolnego przekazuje osobom, które złożyły ofertę, informację o wyniku przetargu niezwłocznie po jego rozstrzygnięciu oraz:

- 1) zwraca wadium osobom, które przegrały przetarg;
- 2) zalicza wadium na poczet kaucji osobom, które wygrały przetarg.

Art. 21. 1. Osoba, która wygrała przetarg, składa wniosek o udzielenie pozwolenia na wywóz towarów z polskiego obszaru celnego w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 20 ust. 3.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje ilość towaru ustaloną w drodze przetargu.

3. Osobie, która nie złożyła wniosku w terminie, o którym mowa w ust. 1, nie zwraca się wadium.

Art. 22. 1. Dopłata do wywozu przysługuje, jeżeli towary:

- 1) spełniają wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach;
- 2) zostały całkowicie uzyskane lub wyprodukowane w kraju, z wyjątkiem towarów, które uprzednio były przedmiotem wywozu.

2. Spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, potwierdza świadectwo jakości handlowej towaru wydane stosownie do przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

3. Do ustalania pochodzenia towarów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się art. 16 Kodeksu celnego.

Art. 23. 1. Warunkiem uzyskania dopłaty do wywozu jest przedstawienie:

- 1) Prezesowi Agencji Rynku Rolnego — pozwolenia, o którym mowa w art. 33 pkt 3, z adnotacją organu celnego potwierdzającą wywóz danego towaru w określonej ilości z polskiego obszaru celnego;
- 2) Prezesowi Agencji Rynku Rolnego — dokumentu potwierdzającego dokonanie wwozu tego towaru do kraju przeznaczenia;
- 3) Prezesowi Agencji Rynku Rolnego — świadectwa jakości handlowej, o którym mowa w art. 22 ust. 2;
- 4) organowi celnemu — oświadczenia o wywozie danego towaru w określonej ilości, złożonego na formularzu, o którym mowa w ust. 3.

2. Organ celny po dokonaniu na formularzu, o którym mowa w ust. 3, adnotacji potwierdzającej wywóz danego towaru w określonej ilości, przesyła ten formularz, w terminie 7 dni od dnia wyprowadzenia towaru z polskiego obszaru celnego, do Prezesa Agencji Rynku Rolnego.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty potwierdzające dokonanie wwozu towaru do kraju przeznaczenia oraz wzór formularza, na którym składa się oświadczenie o wywozie danego towaru w określonej ilości, mając na względzie zapewnienie prawidłowego dokonywania kontroli w tym zakresie.

Art. 24. 1. Na wniosek osoby krajowej składany Prezesowi Agencji Rynku Rolnego w terminie 6 miesięcy od dnia wyprowadzenia towaru z polskiego obszaru celnego, z zastrzeżeniem art. 25 ust. 2, wypłaca się dopłatę do wywozu.

2. Do wniosku należy dołączyć dokumenty, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1—3.

3. Prezes Agencji Rynku Rolnego wypłaca należną kwotę dopłaty do wywozu w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

Art. 25. 1. Prezes Agencji Rynku Rolnego, w drodze decyzji, odmawia wypłacenia dopłaty do wywozu, jeżeli:

- 1) pozwolenie zostało wykorzystane w stopniu mniejszym niż 5%;
- 2) nie zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 22, 23 oraz 24 ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku niedotrzymania terminu określonego w art. 24 ust. 1 kwota przysługującej dopłaty ulega pomniejszeniu o 15%, a pozostała jej część ulega obniżeniu o 2% za każdy dzień przekroczenia tego terminu.

3. Jeżeli pozwolenie zostało udzielone na wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zaokrąglą się w górę do najbliższej liczby całkowitej.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w sytuacji uzasadnionej szczególnymi okolicznościami, mając na uwadze właściwości towarów, ich przeznaczenie lub specyfikę obrotu tymi towarami z zagranicą, w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 15 ust. 1, może określić przypadki, w których pomniejszenie kwoty wypłacanej dopłaty jest mniejsze niż w ust. 2.

Art. 26. 1. Prezes Agencji Rynku Rolnego oraz minister właściwy do spraw finansów publicznych sprawują nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy w zakresie dopłat do wywozu i w tym zakresie są upoważnieni do dokonywania kontroli.

2. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, osoby upoważnione przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego lub ministra właściwego do spraw finansów publicznych mają prawo:

- 1) wstępu do obiektów związanych z działalnością prowadzoną przez kontrolowane osoby;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 3) żądania okazywania towarów;
- 4) żądania okazywania i udostępniania dokumentów związanych z przedmiotem kontroli.

3. Osoba krajowa jest obowiązana przechowywać dokumenty związane z otrzymanymi dopłatami do wywozu przez okres co najmniej 5 lat, od końca roku, w którym dokumenty te zostały sporządzone.

Art. 27. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 26, ustalono, że osoba otrzymała dopłatę do wywozu nienależnie, jest ona obowiązana do jej zwrotu wraz z odsetkami ustalonymi dla zaległości podatkowych.

2. Decyzję w sprawie zwrotu nienależnie wypłaconej dopłaty do wywozu wydaje Prezes Agencji Rynku Rolnego.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

4. Do postępowania w sprawie zwrotu nienależnie wypłaconej dopłaty do wywozu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387).

Art. 28. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, mając na względzie postanowienia Porozumienia WTO, w którym Rzeczpospolita Polska zastrzegła sobie możliwość stosowania dopłat do wywozu, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów rolnych, dla których można ustanowić dopłatę do wywozu.

Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w przypadkach uzasadnionych polityką rolną, mając na względzie kształtowanie się cen światowych, może, w drodze rozporządzenia, ustanowić opłatę wywozową od niektórych towarów rolnych, określając rodzaj towaru i stawkę tej opłaty.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określi termin, od którego należy składać i rozpatrywać wnioski o udzielenie pozwolenia na wywóz towarów.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2, może biec od dnia ogłoszenia rozporządzenia o ustanowieniu opłaty wywozowej, z tym że organ udzielający pozwoleń udziela ich od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

Art. 30. 1. Opłata wywozowa jest wpłacana przez osobę krajową na rachunek Agencji Rynku Rolnego.

2. Wniesienie opłaty wywozowej jest warunkiem uzyskania przez osobę krajową pozwolenia na wywóz towaru rolnego.

Art. 31. Kwotę opłaty wywozowej ustala się jako iloczyn stawki opłaty oraz ilości towaru objętej pozwoleniem na wywóz.

Art. 32. 1. W ramach dopłaty do wywozu, w przypadku, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 1, maksymalna ilość towaru, jaka może być wywieziona z dopłatą, jest rozdysponowywana proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych.

2. Rozdysponowanie maksymalnej ilości towaru, jaka może być wywieziona z dopłatą, o którym mowa w ust. 1, polega na udzieleniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski, otrzymane przez organ udzielający pozwoleń, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 3;

- 2) wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać maksymalnej ilości towaru, jaka może być wywieziona z dopłatą;

- 3) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach nie przekracza maksymalnej ilości towaru, jaka może być wywieziona z dopłatą, wnioski te są uwzględniane;

- 4) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach przekracza maksymalną ilość towaru, jaka może być wywieziona z dopłatą, ilość ta jest rozdysponowywana proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych, a wynik zaokrągliła się do drugiej cyfry po przecinku;

- 5) jeżeli pozwolenie ma być udzielone na wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 4, zaokrągliła się w dół do najbliższej liczby całkowitej;

- 6) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;

- 7) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu dopłaty do wywozu określono inny termin ważności, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 39 ust. 3.

3. W ramach opłaty wywozowej, pozwolenia są udzielane, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski zgodnie z kolejnością ich otrzymania przez organ udzielający pozwoleń;

- 2) pozwolenie jest udzielane na wnioskowaną ilość lub wartość towarów;

- 3) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu opłaty wywozowej określono inny termin ważności, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 39 ust. 3.

Rozdział 5

Pozwolenia

Art. 33. Pozwolenie na obrót towarami z zagranicą jest wymagane, jeżeli przedmiotem obrotu są towary objęte:

- 1) kontyngentem, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 6 i 7;
- 2) automatyczną rejestracją, o ile został nałożony obowiązek uzyskania pozwolenia;
- 3) dopłatą do wywozu, w przypadku ubiegania się o uzyskanie tej dopłaty;
- 4) opłatą wywozową.

Art. 34. Obowiązki uzyskania pozwolenia nie podlegają towary zwolnione od cła na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 35. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek osoby krajowej, w drodze decyzji, udziela, odmawia udzielenia pozwolenia, zmienia oraz cofa udzielone pozwolenia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych decyzje, o których mowa w ust. 1, wydaje Prezes Agencji Rynku Rolnego.

3. Od decyzji, o których mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 36. 1. Odmowa udzielenia pozwolenia następuje, jeżeli wnioskodawca:

- 1) nie spełnił wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 40;
- 2) został, prawomocnym orzeczeniem, uznany za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko mieniu lub dokumentom albo takim orzeczeniem została uznana za winną osoba kierująca podmiotem będącym wnioskodawcą.

2. Odmowa udzielenia pozwolenia następuje także w przypadku:

- 1) wcześniejszego rozdysponowania kontyngentu;
- 2) wyczerpania maksymalnej ilości towaru, jaka może być wywieziona z dopłatą;
- 3) ustanowienia opłaty wywozowej, jeżeli wnioskodawca nie wpłacił tej opłaty.

Art. 37. Cofnięcie pozwolenia następuje w przypadku naruszenia warunków, na jakich zostało ono udzielone.

Art. 38. 1. Na wniosek osoby krajowej udziela się pozwoleń częściowych.

2. Suma ilości lub wartości towarów, na jakie udziela się pozwoleń częściowych, jest równa wielkości, na jaką zostałyby udzielone pozwolenie.

3. Jeżeli z wnioskiem o udzielenie pozwoleń częściowych występuje osoba, której już udzielono pozwolenia, organ udzielający pozwoleń:

- 1) zatrzymuje pozwolenie, stosownie do którego udziela się pozwoleń częściowych;
- 2) pomniejsza ich łączną wielkość o wielkość już wykorzystaną;
- 3) określa termin ich ważności zgodny z terminem ważności pozwolenia.

4. Ilekroć w ustawie jest mowa o pozwoleniu, należy przez to rozumieć odpowiednio wszystkie pozwolenia częściowe.

Art. 39. 1. Pozwolenia udziela się na czas określony.

2. Pozwolenia udziela się na określoną ilość lub wartość towarów.

3. Pozwolenie jest ważne od dnia udzielenia do upływu terminu jego ważności, jednak nie dłużej niż do upływu terminu obowiązywania środka administrowania obrotem towarami z zagranicą.

4. Kolejne pozwolenie, na ten sam towar w ramach tego samego kontyngentu lub automatycznej rejestra-

cji, może być udzielone dopiero po dokonaniu zwrotu poprzednio udzielonego pozwolenia.

Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wniosków stosowane w postępowaniu o udzielenie pozwoleń;
- 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku;
- 3) sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń;
- 4) wzory pozwoleń;
- 5) sposób i tryb ewidencjonowania udzielonych pozwoleń

— mając na względzie maksymalne uproszczenie i ujednoczenie wymogów dotyczących dokumentów i informacji, które są niezbędne w postępowaniu o udzielenie pozwoleń, i ich ewidencjonowania.

2. Określając dokumenty, informacje oraz sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględni w szczególności potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, koniecznością zabezpieczenia interesów państwa lub bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.

Art. 41. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów rolno-spożywczych, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 10 ust. 3, mając na względzie zapewnienie sprawnego prowadzenia polityki rolnej państwa.

Rozdział 6

Kaucja

Art. 42. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i w art. 10 ust. 1, może uzależnić udzielenie pozwolenia od złożenia przez wnioskodawcę kaucji w określonej wysokości.

Art. 43. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 15 ust. 1, uzależnia udzielenie pozwolenia od złożenia przez wnioskodawcę kaucji w określonej wysokości.

Art. 44. Kaucja podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia zwrotu udzielonego pozwolenia.

Art. 45. W przypadku wykorzystania udzielonego pozwolenia w wysokości co najmniej 95% kaucja podlega zwrotowi w całości, o ile zwrot tego pozwolenia nastąpił nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności.

Art. 46. W przypadku wykorzystania udzielonego pozwolenia w wysokości do 95% kaucja podlega przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa w stopniu równym różnicy między 95% wielkości, na jakie zostało udzielone pozwolenie, a stopniem faktycznego wykorzystania pozwolenia, o ile zwrot tego pozwolenia nastąpił nie

później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności.

Art. 47. 1. Kaucja podlega przypadkowi w całości na rzecz Skarbu Państwa w przypadku:

- 1) niepełnego wykorzystania udzielonego pozwolenia, w wysokości nieprzekraczającej 5%;
- 2) niedokonania zwrotu udzielonego pozwolenia w terminie 2 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności;
- 3) wykorzystania udzielonego pozwolenia niezgodnie z przeznaczeniem.

2. Kaucja nie podlega przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 49.

Art. 48. Jeżeli pozwolenie zostało udzielone na przywóz lub wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w art. 45, 46 oraz 47 ust. 1 pkt 1, zaokrągla się w górę do najbliższej liczby całkowitej.

Art. 49. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb pobierania kaucji oraz jej zwrotu, w tym przypadki, w których wycofanie wniosku o udzielenie pozwolenia nie powoduje przypadku kaucji;
- 2) kwotę kaucji, do wysokości której organ udzielający pozwoleń nie pobiera kaucji

— uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowego wykorzystania udzielonych pozwoleń oraz maksymalnego uproszczenia trybu pobierania i zwrotu kaucji.

Art. 50. Od kwoty zwróconej kaucji nie płaci się odsetek.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących i przepisy końcowe

Art. 51. W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802, Nr 89, poz. 972, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 128, poz. 1403 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804, Nr 112, poz. 974, Nr 141, poz. 1178 i Nr 169, poz. 1387) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w § 1:
 - a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) kontyngent taryfowy — określoną ilość lub wartość towarów w przywozie na polski obszar celny, dla których ustanowiono obniżone stawki celne,”
 - b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) plafon taryfowy — określoną ilość lub wartość towarów w przywozie na polski obszar celny, dla których ustanowiono obniżone stawki celne; określona ilość lub wartość towarów może być realizowana, a nawet przekroczona, przed terminem przywróce-

nia stosowania stawek celnych określonych w taryfie celnej,”

- c) w pkt 25 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 26—30 w brzmieniu:

„26) jednostkowa cena importowa — cenę liczoną w walucie polskiej, zapłaconą lub należną za jednostkę towaru przywożonego na polski obszar celny, skorygowaną o koszty transportu i ubezpieczenia do granicy państwa lub portu polskiego,

27) okres odniesienia — okres odniesienia w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1572), zwanej dalej „ustawą o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą”,

28) importer tradycyjny — importera tradycyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą,

29) importer nietradycyjny — importera nietradycyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą,

30) kwota gwarantowana — kwotę gwarantowaną w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą.”;

- 2) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. § 1. Towary mogą podlegać innym środkom taryfowym ze względu na ich właściwości, przeznaczenie lub w związku z umowami międzynarodowymi, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

§ 2. Środkami taryfowymi, o których mowa w § 1, są:

- 1) zawieszenie w całości lub w części poboru ceł,
- 2) kontyngent taryfowy,
- 3) plafon taryfowy.

§ 3. Środki, o których mowa w § 2, są ustanawiane na czas określony.”;

- 3) po art. 14 dodaje się art. 14¹—14¹⁹ w brzmieniu:

„Art. 14¹. § 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, ze względu na właściwości towarów, ze względu na ich przeznaczenie lub w związku z umowami międzynarodowymi, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, może, w drodze rozporządzenia, ustanowić:

- 1) zawieszenie w całości lub w części poboru ceł,
- 2) kontyngent taryfowy,
- 3) plafon taryfowy.

§ 2. Środki, o których mowa w art. 14 § 2, są stosowane na wniosek zgłaszającego, o ile towary, do których się to

- odnosi, spełniają warunki do ich stosowania. Zastosowanie tych środków może nastąpić retrospektywnie, o ile zostaną spełnione warunki określone przepisami prawa.
- Art. 14². § 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 14¹ § 1 pkt 2, może określić dodatkowe warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia oraz pozwoleń częściowych, a także dodatkowe dokumenty i informacje, które powinny być dołączone do wniosku.
- § 2. Określając dodatkowe warunki oraz dokumenty i informacje, o których mowa w § 1, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, koniecznością zabezpieczenia interesów państwa oraz bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.
- Art. 14³. § 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając zawieszenie poboru ceł, kontyngent taryfowy lub plafon taryfowy, może określić wysokość ceny referencyjnej.
- § 2. W przypadku gdy jednostkowa cena importowa jest niższa od ceny referencyjnej, nie stosuje się stawek celnych w ramach zawieszenia poboru ceł albo stawek celnych obniżonych w ramach kontyngentu taryfowego lub plafonu taryfowego.
- Art. 14⁴. § 1. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego dokonuje się, w jeden z następujących sposobów:
- 1) według kolejności dokonania zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu,
 - 2) proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych,
 - 3) proporcjonalnie do wartości obrotów zrealizowanych przez osobę wnioskującą,
 - 4) w drodze przetargu.
- § 2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu taryfowego, może określić inny niż określony w § 1 sposób rozdysponowania kontyngentu taryfowego polegający na łączeniu sposobów, o których mowa w § 1, lub wybranych spośród nich elementów.
- Art. 14⁵. § 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając kontyngent taryfowy, określi sposób jego rozdysponowania stosownie do art. 14⁴.
- § 2. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu taryfowego stosownie do art. 14⁴ § 1 pkt 2 i 3, określi terminy składania i rozpatrywania wniosków o udzielenie pozwolenia.
- § 3. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu taryfowego zgodnie z art. 14⁴ § 1 pkt 3, określi okres odniesienia, kwotę gwarantowaną oraz minimalną ilość lub wartość towarów, których przywóz na polski obszar celny w okresie odniesienia jest warunkiem uznania za importera tradycyjnego.
- § 4. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu taryfowego zgodnie z art. 14⁴ § 1 pkt 3, może określić wielkość transzy dla importerów nietradycyjnych.
- Art. 14⁶. § 1. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego według sposobu, o którym mowa w art. 14⁴ § 1 pkt 1, jest dokonywane przy zachowaniu następujących zasad:
- 1) objęcie towaru procedurą dopuszczenia do obrotu z zastosowaniem obniżonych stawek celnych w ramach kontyngentu taryfowego wymaga uzyskania zaliczenia towaru na poczet tego kontyngentu,
 - 2) dokonanie zgłoszenia celnego do procedury dopuszczenia do obrotu z zastosowaniem obniżonych stawek celnych, w ramach kontyngentu taryfowego, stanowi równocześnie wniosek do ministra właściwego do spraw gospodarki o zaliczenie wnioskowanej ilości lub wartości towaru na poczet kontyngentu taryfowego,
 - 3) wniosek, o którym mowa w pkt 2, może złożyć wyłącznie osoba krajowa,
 - 4) wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać kontyngentu taryfowego,
 - 5) wnioski, o których mowa w pkt 2, są rejestrowane zgodnie z kolejnością dokonania zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu,
 - 6) organy celne przekazują informacje o wnioskach, o których mowa w pkt 2, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki,
 - 7) wnioski, o których mowa w pkt 2, są rozpatrywane przez ministra właściwego do spraw gospodarki, zgodnie z kolejnością dokonania zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu,

- 8) minister właściwy do spraw gospodarki, na podstawie informacji, o których mowa w pkt 6, dokonuje zaliczenia wnioskowanej ilości lub wartości towaru na poczet kontyngentu taryfowego, w całości lub w części, albo odmawia dokonania zaliczenia na poczet kontyngentu taryfowego w przypadku wcześniejszego rozdysponowania kontyngentu taryfowego,
- 9) zaliczona ilość lub wartość towarów na poczet kontyngentu taryfowego zostaje objęta procedurą dopuszczenia do obrotu z zastosowaniem obniżonych stawek celnych,
- 10) przed zaliczeniem, o którym mowa w pkt 8, na wniosek zgłaszającego, wnioskowana ilość lub wartość towarów może być objęta procedurą dopuszczenia do obrotu przy zastosowaniu:
- stawek celnych wynikających z taryfy celnej; w zakresie wniosku o zaliczenie towaru na poczet kontyngentu taryfowego pkt 2 stosuje się odpowiednio,
 - obniżonych stawek celnych w ramach kontyngentu taryfowego, pod warunkiem złożenia zabezpieczenia kwoty długu celnego wynikającej ze stawek określonych w taryfie celnej,
- 11) w przypadkach, o których mowa w pkt 10, jeżeli wnioskodawca uzyskał zaliczenie towaru na poczet kontyngentu taryfowego, organ celny z urzędu, odpowiednio:
- określa kwotę wynikającą z długu celnego, uwzględniając stawki celne obniżone w ramach kontyngentu taryfowego, w stosunku do zaliczonej ilości lub wartości towarów na poczet kontyngentu taryfowego,
 - zwraca zabezpieczenie kwoty długu celnego,
- 12) w przypadku, o którym mowa w pkt 10 lit. b), jeżeli wnioskodawca nie uzyskał zaliczenia wnioskowanej ilości lub wartości towaru na poczet kontyngentu taryfowego, organ celny z urzędu określa kwotę wynikającą z długu celnego uwzględniającą stawki celne określone w taryfie celnej, w stosunku do niezaliczonej ilości lub wartości towaru.
- § 2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” informację o rozdysponowaniu 75% wielkości kontyngentu taryfowego.
- Art. 14⁷. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb rejestrowania wniosków o zaliczenie na poczet kontyngentu taryfowego oraz tryb przekazywania informacji:
- określonych w art. 14⁶ § 1 pkt 6,
 - o dokonaniu zaliczenia wnioskowanej ilości towaru na poczet kontyngentu taryfowego w całości lub w części albo o odmowie dokonania zaliczenia na poczet kontyngentu taryfowego
- a także organy, którym te informacje są przekazywane, mając na względzie sprawny obieg tych informacji.
- Art. 14⁸. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego według sposobu, o którym mowa w art. 14⁴ § 1 pkt 2, polega na udzieleniu pozwolenia przy zachowaniu następujących zasad:
- rozpatruje się kompletne wnioski, otrzymane przez organ udzielający pozwoleń, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 14⁵ § 2,
 - wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać kontyngentu taryfowego,
 - jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach nie przekracza kontyngentu taryfowego, wnioski te są uwzględniane,
 - jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach przekracza kontyngent taryfowy, kontyngent ten jest rozdysponowywany proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych, a wynik zaokrągla się do drugiej cyfry po przecinku,
 - jeżeli pozwolenie ma być udzielone na przywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 4, zaokrągla się w dół do najbliższej liczby całkowitej,
 - wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych,
 - okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu taryfowego określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 14¹⁴ § 2.
- Art. 14⁹. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego według sposobu, o którym mowa w art. 14⁴ § 1 pkt 3, polega na udzieleniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski, otrzymane przez organ udzielający pozwoleń, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 14⁵ § 2,
 - 2) wielkości określone we wniosku złożonym przez importera tradycyjnego nie mogą przekraczać kontyngentu pomniejszonego o kwotę gwarantowaną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 14⁵ § 3,
 - 3) wielkości określone we wniosku złożonym przez importera nietradycyjnego nie mogą przekraczać kwoty gwarantowanej,
 - 4) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach złożonych przez importerów tradycyjnych nie przekracza kontyngentu taryfowego pomniejszonego o kwotę gwarantowaną, wnioski te są uwzględniane,
 - 5) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach złożonych przez importerów tradycyjnych przekracza kontyngent taryfowy pomniejszony o kwotę gwarantowaną, kontyngent ten jest rozdysponowywany na rzecz importerów lub eksporterów tradycyjnych proporcjonalnie do ich udziału w sumie wielkości obrotów, zrealizowanych w okresie odniesienia, a wynik zaokrągla się do drugiej cyfry po przecinku,
 - 6) jeżeli pozwolenie ma być udzielone na przywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 5, zaokrągla się w dół do najbliższej liczby całkowitej,
 - 7) kontyngent taryfowy jest rozdysponowywany na rzecz importerów nietradycyjnych do wysokości kwoty gwarantowanej, według kolejności złożenia kompletnych wniosków,
 - 8) wielkości kontyngentu taryfowego nierozdysponowane na rzecz importerów tradycyjnych powiększają kwotę gwarantowaną i są rozdysponowywane na rzecz importerów nietradycyjnych, według kolejności złożenia kompletnych wniosków,
 - 9) w przypadku niezłożenia wniosków przez importerów tradycyjnych kontyngent taryfowy jest rozdysponowany w całości na rzecz importerów nietradycyjnych, według kolejności złożenia kompletnych wniosków,
 - 10) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych,
 - 11) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu taryfowego określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 14¹⁴ § 2.
- Art. 14¹⁰. § 1. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego według sposobu, o którym mowa w art. 14⁴ § 1 pkt 4, polega na udzieleniu pozwolenia podmiotom wyłonionym w drodze przetargu.
- § 2. Przedmiotem przetargu jest wysokość ceny importowej towaru rolno-spożywczego przywożonego w ramach kontyngentu.
- § 3. Przetarg przeprowadza Prezes Agencji Rynku Rolnego.
- § 4. Ogłoszenie o przetargu zawiera w szczególności informacje o:
- 1) ilości i rodzaju towaru objętego przetargiem,
 - 2) minimalnej ilości towaru, której może dotyczyć oferta,
 - 3) minimalnej cenie importowej CIF,
 - 4) terminie i miejscu składania ofert,
 - 5) szczegółowych warunkach, jakie powinna spełniać oferta,
 - 6) wysokości, formie i terminie wniesienia wadium,
 - 7) terminie rozstrzygnięcia przetargu.
- § 5. Ogłoszenie o przetargu:
- 1) zamieszcza się w siedzibie Agencji Rynku Rolnego i w jej oddziałach terenowych,
 - 2) ogłasza się na stronach internetowych Agencji Rynku Rolnego oraz w środkach masowego przekazu.
- § 6. Ofertę składa się w terminie i miejscu określonym stosownie do § 4 pkt 4, w zabezpieczonych kopertach.
- § 7. Oferta zawiera:
- 1) oznaczenie osoby krajowej składającej ofertę, jej siedziby lub miejsca zamieszkania i adresu,
 - 2) powołanie się na ogłoszenie o przetargu,
 - 3) informację o ilości towaru, który ma być przedmiotem przywozu w ramach kontyngentu,
 - 4) proponowaną cenę importową.
- § 8. Oferty złożone nie podlegają wycofaniu, z zastrzeżeniem § 9 pkt 4.
- § 9. Prezes Agencji Rynku Rolnego dokonuje wyboru ofert, zgodnie z następującymi zasadami:
- 1) wybrana zostaje oferta z najwyższą ceną importową,
 - 2) jeżeli oferta nie obejmuje dostępczej w ramach kontyngentu ilości

towaru rolno-spożywczego, w stosunku do nierozdysponowanej części kontyngentu, wybiera się kolejną, pod względem proponowanej ceny, ofertę, aż do wyczerpania kontyngentu,

- 3) jeżeli co najmniej dwie osoby zaproponowały w ofercie tę samą cenę, a ilość towaru rolno-spożywczego objętego tymi ofertami przekracza wielkość określoną w ogłoszeniu o przetargu, Prezes Agencji Rynku Rolnego dokonuje redukcji ilości tego towaru, proporcjonalnie do ilości towaru określonej w poszczególnych ofertach,
- 4) jeżeli w wyniku dokonanej redukcji proponowana wielkość towaru nie odpowiada ilości wskazanej w ofercie, osoba może wycofać swoją ofertę, w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w § 10.

§ 10. Prezes Agencji Rynku Rolnego przekazuje osobom, które złożyły ofertę, informację o wyniku przetargu, niezwłocznie po jego rozstrzygnięciu, oraz:

- 1) zwraca wadium osobom, których oferty nie zostały wybrane lub które wycofały oferty w przypadku, o którym mowa w § 9 pkt 4,
- 2) zalicza wadium na poczet kaucji osobom, które wygrały przetarg.

§ 11. Osoba, która wygrała przetarg, składa wniosek o udzielenie pozwolenia na przywóz towarów na polski obszar celny, w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w § 10, z zastrzeżeniem § 9 pkt 4.

§ 12. Pozwolenie, o którym mowa w § 11, obejmuje ilość towaru ustaloną w drodze przetargu.

§ 13. Osobie, która nie złożyła wniosku w terminie, o którym mowa w § 11, nie zwraca się wadium, z zastrzeżeniem § 10 pkt 1.

§ 14. Okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu taryfowego określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 14¹⁴ § 2.

Art. 14¹¹. § 1. Rozdysponowanie plafonu taryfowego jest dokonywane przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) dokonanie zgłoszenia celnego do procedury dopuszczenia do obrotu z zastosowaniem obniżonych

stawek celnych, w ramach plafonu taryfowego, stanowi równocześnie wniosek do organu celnego o zaliczenie wnioskowanej ilości lub wartości towaru na poczet tego plafonu,

- 2) wniosek, o którym mowa w pkt 1, może złożyć wyłącznie osoba krajowa,
- 3) wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać plafonu taryfowego,
- 4) wnioskowane ilości lub wartości towarów są zaliczane na poczet plafonu taryfowego przez organ celny, zgodnie z kolejnością dokonania zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu.

§ 2. Organy celne przekazują informacje o zaliczonej ilości lub wartości towarów na poczet plafonu taryfowego.

§ 3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, mając na względzie sprawny obieg informacji, o których mowa w § 2, określi, w drodze rozporządzenia, tryb ich przekazywania, organy, którym te informacje są przekazywane, a także sposób rejestrowania towarów objętych plafonem taryfowym.

§ 4. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, informację o rozdysponowaniu 75% wielkości plafonu taryfowego.

Art. 14¹². § 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, z uwzględnieniem § 2, może, w drodze rozporządzenia:

- 1) określić podwyższenie poziomu stawek celnych w ramach ustanowionego plafonu taryfowego, o ile zostanie przekroczona ilość lub wartość towaru określona w rozporządzeniu o ustanowieniu plafonu taryfowego, a interes gospodarczy państwa lub poszczególnego sektora gospodarki wymaga ograniczenia wielkości przywozu danego towaru dokonywanego przy zastosowaniu dotychczasowych stawek celnych, ale nie wymaga jednocześnie przywrócenia stosowania stawek celnych określonych w taryfie celnej,
- 2) przywrócić stosowanie stawek celnych określonych w taryfie celnej, o ile zostanie przekroczona ilość lub wartość towaru określo-

na w rozporządzeniu o ustanowieniu plafonu taryfowego, a interes gospodarczy państwa lub poszczególnego sektora gospodarki wymaga ograniczenia wielkości przywozu danego towaru dokonywanego przy zastosowaniu dotychczasowych stawek celnych.

§ 2. W zakresie towarów rolno-spożywczych, w rozumieniu przepisów o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, rozporządzenie, o którym mowa w § 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.

Art. 14¹³. Rozporządzenie, o którym mowa w art. 14¹² § 1, wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia.

Art. 14¹⁴. § 1. Do objęcia towaru procedurą celną z zastosowaniem obniżonych stawek celnych jest wymagane pozwolenie na przywóz towarów na polski obszar celny, jeżeli przedmiotem przywozu są towary objęte kontyngentem taryfowym, dla którego określono sposób rozdysponowania:

- 1) stosownie do art. 14⁴ § 1 pkt 2—4 albo
- 2) stosownie do art. 14⁴ § 2, o ile został nałożony obowiązek uzyskania pozwolenia.

§ 2. Pozwolenie jest ważne od dnia jego udzielenia do dnia upływu terminu jego ważności, jednak nie dłużej niż do upływu terminu obowiązywania rozporządzenia o ustanowieniu kontyngentu taryfowego.

§ 3. W zakresie nieuregulowanym ustawą do pozwoleń oraz pozwoleń częściowych stosuje się odpowiednio przepisy zawarte w rozdziale 5 ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą.

Art. 14¹⁵. § 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek osoby krajowej, w drodze decyzji, udziela, odmawia udzielenia pozwolenia, zmienia oraz cofa udzielone pozwolenia, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. W zakresie towarów rolno-spożywczych, w rozumieniu przepisów o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, decyzje, o których mowa w § 1, wydaje Prezes Agencji Rynku Rolnego.

§ 3. Od decyzji, o których mowa w § 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 14¹⁶. § 1. Odmowa udzielenia pozwolenia następuje w przypadku:

- 1) niespełnienia przez wnioskodawcę wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 14¹⁸,
- 2) uznania wnioskodawcy, prawomocnym orzeczeniem, za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko mieniu lub dokumentom albo uznania takim orzeczeniem za winną osobę kierującej podmiotem będącym wnioskodawcą.

§ 2. Odmowa udzielenia pozwolenia następuje także w przypadku wcześniejszego rozdysponowania kontyngentu taryfowego.

Art. 14¹⁷. Cofnięcie pozwolenia następuje w przypadku naruszenia warunków, na jakich zostało ono udzielone.

Art. 14¹⁸. § 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wniosków stosowane w postępowaniu o udzielenie pozwoleń oraz pozwoleń częściowych,
 - 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku,
 - 3) sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń,
 - 4) wzory pozwoleń,
 - 5) sposób i tryb ewidencjonowania udzielonych pozwoleń
- mając na względzie maksymalne uproszczenie i ujednoczenie wymogów dotyczących dokumentów i informacji, które są niezbędne w postępowaniu o udzielenie pozwoleń, i ich ewidencjonowania.

§ 2. Określając dokumenty, informacje oraz sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględni w szczególności potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, koniecznością zabezpieczenia interesów państwa lub bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.

Art. 14¹⁹. § 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 14¹ § 1 pkt 2, może uzależnić udzielenie pozwolenia od złożenia przez wnioskodawcę kaucji w określonej wysokości.

§ 2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb pobierania kaucji oraz jej zwrotu, w tym przypadki, w których wycofanie wniosku o udzielenie pozwolenia nie powoduje przepadku kaucji,
- 2) kwotę kaucji, do wysokości której organ udzielający pozwoleń nie pobiera kaucji

— mając na względzie potrzebę zapewnienia prawidłowego wykorzystania udzielonych pozwoleń oraz maksymalnego uproszczenia trybu pobierania i zwrotu kaucji.

§ 3. W zakresie nieuregulowanym ustawą do kaucji stosuje się odpowiednie przepisy zawarte w rozdziale 6 ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą.”.

Art. 52. W ustawie z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami (Dz. U. Nr 157, poz. 1026, z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 119, poz. 1250, z 2001 r. Nr 29, poz. 320 i Nr 42, poz. 472 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o administrowaniu obrotem z zagranicą usługami”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Ustawa reguluje zasady administrowania obrotem z zagranicą usługami.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do obrotu z zagranicą usługami w takim zakresie, w jakim obrót ten jest uregulowany odrębnymi przepisami prawa oraz umowami międzynarodowymi, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.”;

3) w art. 2 uchyla się pkt 1 i 2 oraz pkt 6—9;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Obrót z zagranicą usługami jest wolny od ograniczeń i dozwolony każdemu, na równych prawach, chyba że przepisy ustaw lub umowy międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, stanowią inaczej.”;

5) uchyla się art. 4;

6) uchyla się rozdział 2.

Art. 53. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz. U. Nr 43, poz. 477 i Nr 123, poz. 1352 oraz z 2002 r. Nr 125, poz. 1063 i Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) towar bezpośrednio konkurencyjny — towar, o którym mowa w pkt 1, oraz towar, który chociaż nie spełnia wymogów określonych w pkt 1, ze względu na możliwość użycia go do tych samych celów i spełniania przez nie-

go tych samych funkcji oraz ze względu na jego cenę może być uznany za substytutowy w odniesieniu do towaru objętego postępowaniem ochronnym,”,

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) nieautomatyczna rejestracja obrotu w przywozie — obowiązek uzyskania pozwolenia na przywóz towaru na polski obszar celny, którego udzielenie może być uzależnione od spełnienia przez wnioskodawcę określonych warunków lub od spełnienia przez wnioskodawcę warunków określonych w przepisach szczególnych.”;

2) w art. 9:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W odniesieniu do towarów pochodzących z krajów niebędących członkami WTO, jeżeli umowy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, zawarte z tymi krajami nie stanowią inaczej, może być zastosowany środek ochronny także w formie nieautomatycznej rejestracji obrotu w przywozie.

3. W wypadku ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w formie kontyngentu przywóz towarów na polski obszar celny wymaga uzyskania pozwolenia. Do udzielenia pozwoleń na przywóz w ramach kontyngentu stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1572).”,

b) uchyla się ust. 4 i 5;

3) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Opłata celna dodatkowa, o której mowa w art. 8 i art. 9 ust. 1 pkt 1, stanowi należność celną przywozową w rozumieniu przepisów prawa celnego.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając opłatę celną dodatkową, o której mowa w ust. 1, może ze względu na interes publiczny określić wielkość przywozu nieobjętego tą opłatą.

3. Do wielkości przywozu, o której mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące kontyngentu w rozumieniu ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw.”;

4) w art. 20 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) spadek sprzedaży lub udziału w rynku przemysłu krajowego, wzrost zapasów u producentów, importerów lub w przedsiębiorstwach handlowych, spadek produkcji, zysków, wydajności zatrudnienia, poziomu płac lub wykorzystania mocy produkcyjnych,”;

5) po art. 28 dodaje się art. 28¹—28⁴ w brzmieniu:

„Art. 28¹. Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając nieautomatyczną rejestrację

obrotu w przywozie, może uzależnić wydanie pozwolenia od spełnienia określonych warunków, w szczególności dostarczenia dodatkowych dokumentów i informacji dotyczących właściwości towaru lub wartości obrotu danym towarem, oraz może nałożyć na osoby dokonujące przywozu towarów na polski obszar celny obowiązek składania sprawozdań z wykorzystania udzielonych pozwoleń.

Art. 28². W ramach nieautomatycznej rejestracji obrotu pozwolenia są udzielane w następujący sposób:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski zgodnie z kolejnością ich złożenia,
- 2) pozwolenie może być udzielone na ilość lub wartość mniejszą niż wnioskowana.

Art. 28³. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, na potrzeby stosowania nieautomatycznej rejestracji obrotu w przywozie, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wniosków stosowane w postępowaniu o udzielenie pozwoleń,
- 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku,
- 3) wzory pozwoleń,
- 4) sposób i tryb ewidencjonowania udzielonych pozwoleń,
- 5) wzór i tryb składania sprawozdań z wykorzystania pozwolenia, jeżeli obowiązek taki został ustanowiony stosownie do art. 28¹.

Art. 28⁴. W zakresie nieuregulowanym przepisami niniejszej ustawy do pozwoleń stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw.”;

6) w art. 34 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw gospodarki może przedłużyć, w drodze rozporządzenia, stosowanie środka ochronnego, z zastrzeżeniem ust. 7, pod warunkiem że w wyniku postępowania ochronnego przeglądowego stwierdzone zostanie, że dalsze stosowanie środka ochronnego jest niezbędne do naprawienia poważnej szkody wyrządzonej przemysłowi krajowemu lub zapobieżenia jej powstaniu oraz istnieją dowody na to, że przemysł krajowy dokonuje zmian dostosowawczych.”;

7) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. W przypadku gdy krajem pochodzenia towaru jest kraj będący członkiem WTO:

- 1) towar taki, w odniesieniu do którego był ustanowiony środek ochronny na okres nie dłuższy niż 2 lata, nie będzie ponownie objęty takim środkiem przez okres 2 lat, od dnia utraty mocy lub uchylenia rozporządzenia o ustanowieniu środka ochronnego,

natomiast w przypadku gdy środek ochronny ustanowiono na okres dłuższy niż 2 lata, towar nie będzie ponownie objęty środkiem ochronnym przez okres równy okresowi stosowania tego środka,

- 2) środek ochronny ustanowiony wobec takiego towaru na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy może zostać wprowadzony ponownie wobec przywozu tego samego towaru, pod warunkiem że:

— upłynął co najmniej rok od daty ustanowienia środka ochronnego oraz

— taki środek ochronny był stosowany wobec tego towaru nie więcej niż 2 razy w okresie 5 lat bezpośrednio poprzedzających datę ustanowienia tego środka.

2. Do okresów ustanowienia środka ochronnego, o których mowa w ust. 1, wlicza się tylko okres, liczony od daty przyjęcia kraju do WTO, przez który towar pochodzący z krajów WTO był objęty stosowanym środkiem ochronnym.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych (Dz. U. Nr 110, poz. 1188 oraz z 2002 r. Nr 125, poz. 1063 i Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Środek ochronny ustanawia się w formie kontyngentu w rozumieniu ustawy z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1572).”;

2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. W wypadku ustanowienia środka ochronnego warunkiem dopuszczenia do obrotu towarów, o których mowa w art. 1 ust. 2, jest przedstawienie pozwolenia ministra właściwego do spraw gospodarki, udzielonego zgodnie z przepisami ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw.”;

3) w art. 24 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wprowadzeniu zakazu przywozu towaru na polski obszar celny na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw, albo”.

Art. 55. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r. i obowiązuje do dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*